

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีการศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ขอบเขตเนื้อหา

ส่วนที่ 2 ขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ตัวแปรที่ศึกษา

ส่วนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ส่วนที่ 7 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 8 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลัก 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งจะทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาอยู่ในภาควิชากีฏวิทยาและโรคพืช ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและส่งเสริมเผยแพร่การเกษตร และ ภาควิชาสัตวศาสตร์และสัตว์น้ำ โดยเป็นการศึกษาความแตกต่างของข้อมูลทั่วไป ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคือ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 คือการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือ การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 คือ การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

1) ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนทั้งสิ้น 1,244 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2554: ออนไลน์) (ข้อมูล ณ วันที่ 7 มกราคม 2554 เวลา 10:07:24 น.)

2) ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

เนื่องจากทราบจำนวนประชากร ในการศึกษาค้างนี้จึงกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 303 ราย ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธีของ Taro Yamane (สมเดช บุญประจักษ์, 2551) ที่ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 N = จำนวนสมาชิกประชากรทั้งหมด (1,244 คน)
 e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มร้อยละ 5 (0.05)

แทนค่าในสูตรจะได้

$$n = \frac{1,244}{1+1,244(0.05)^2}$$

$$= 303 \text{ คน}$$

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณข้างต้น นำมาสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควต้า (Quota Sampling) (กฤษณ์ รื่นรัมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนชั้นปี (ข้อมูลนักศึกษาลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553)

ชั้นปี	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	351	85
ชั้นปีที่ 2	325	79
ชั้นปีที่ 3	262	64
ชั้นปีที่ 4	306	75
รวม	1,244	303

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ตัวแปรด้านคุณลักษณะทั่วไป และการวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพื่อแสดงให้เห็นถึงระดับอุปนิสัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ตัวแปรด้านคุณลักษณะทั่วไป ได้แก่

เพศ

อายุ

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

สาขาวิชา

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

เกรดเฉลี่ยสะสม

ลำดับในครอบครัว/จำนวนพี่น้อง

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

สถานภาพของบิดา/มารดา

อาชีพของบิดา

อาชีพของมารดา

จำนวนเพื่อนสนิท

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

ประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ประกอบด้วย

การวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ได้แก่

ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น

ฉันเป็นคนที่รักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน

ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

การวัดอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต ได้แก่

ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้

ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

การวัดอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ได้แก่

ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้

ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้

ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

การวัดอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ได้แก่

ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต

ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน

ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

การวัดอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ได้แก่

ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)

ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน

สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต

การวัดอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ได้แก่

ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตัวเอง

ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

การวัดอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ได้แก่

ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น

ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น

เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น

การวัดอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง ได้แก่

ฉันให้ความสำคัญและค้นหาความลึกลับที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น

ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า

ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

การวัดอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ได้แก่

ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน

ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น หลักการ ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- = 2) เมื่อได้รับความอนุเคราะห์ให้สามารถเก็บข้อมูลได้แล้ว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยอธิบายและทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการทำแบบสอบถามอย่างถูกต้อง และเหมาะสม
- 3) ตรวจสอบจำนวนและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งหมด 303 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ)

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย นพดล เวชสวัสดิ์ และคณะ จันทรเจ้าฉาย (2548) เพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจแต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาและใจความสำคัญของผู้แต่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว/จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพของ Covey (2010) ประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 27 ข้อ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	จำนวน 3 ข้อ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	จำนวน 3 ข้อ

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีในระดับมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ตามกำหนดเกณฑ์

น้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
ค่อนข้างน้อย	เท่ากับ 3 คะแนน
ค่อนข้างมาก	เท่ากับ 4 คะแนน
มาก	เท่ากับ 5 คะแนน
มากที่สุด	เท่ากับ 6 คะแนน

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1) หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอัตราภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอัตราภาคชั้น}}$$

โดย

$$\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} = \text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้} \\ - \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้}$$

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= 6 - 1 \text{ คะแนน} \\ &= 5 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}} \\ &= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น} \end{aligned}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
1.84 - 2.67 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
2.68 - 3.50 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
3.50 - 4.33 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
4.34 - 5.17 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
5.18 - 6.00 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2) ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

3) ประเมินผลระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

4) ประเมินผลระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด เมื่อได้ตรวจสอบความครบถ้วนแล้ว จะนำมาจัดระบบข้อมูล และนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) และวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา การทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

1.2 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ โดยใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไป โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวในการวิเคราะห์นั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด และสัมพันธ์กันอย่างไร โดยสามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70 - 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.30 – 0.69 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.00 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยเครื่องหมาย + แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และเครื่องหมาย - แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถานที่ในการรวบรวมข้อมูล คือ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 โดยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554